

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
וְשׁוּר הַמוֹעֵד																								
אין השור נעשה מועד עד שיעידו בו שלשה פעמים.	דתנן:																							
ניסת לראשון ולא היו לה בנים, לשני ולא היו לה בנים - לשלישי לא תנשא אלא למי שיש לו בנים נישאת למי שאין לו בנים - תצא בלא כתובה.	ת"ר:																							
נישאת לשלישי ולא היו לה בנים, מהו דליתבעה הנך קמאי? מי מצו אמרי לה: איגלאי מילתא דאת הוא דגרמת, או דלמא מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי?	אביעיא להו:																							
מסתברא, מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי.																								
נישאת לרביעי והיו לה בנים, מהו דתיבתעיה לשלישי?	אביעיא להו:																							
אמרין לה: שתיקו תיך יפה מדיבוריך, דמצי אמר לה: אנא אדעתא דהכי לא גרשתין.																								
אי איהו שתקא, אנן מי שתקינן? נמצא גט בטל ובניה ממזרין	מתקיף לה רב פפא:																							
אלא, אמרינן: השתא הוא דברייטא.																								
הוא אמר מינה, והיא אמרה מיניה?																								
דברים שבינו לבניה - נאמנת	רבי אמי:																							
וטעמא מאי?																								
היא קיימא לה ביורה כחץ, הוא לא קים ליה ביורה כחץ.																								
אמר איהו: איזיל אינסיב איתא ואיכדוק נפשאי?																								
אף בזו - יוציא ויתן כתובה, שאני אומר: כל הנושא אשה על אשתו - יוציא ויתן כתובה.	רבי אמי:																							
נושא אדם כמה נשים על אשתו והוא, דאית ליה למיזיינינהי.	רבא:																							
הוא אמר אפלת בגו עשר, והי אמרה לא אפליה?																								
אף בזו - היא נאמנת, דאם איתא דהפילה, נפשה בעקרתה לא מחזקה.	רבי אמי:																							
הפילה, וחזרה והפילה, וחזרה והפילה - הוחזקה לנפלים.																								
הוא אמר אפילה תרי, והיא אמרה תלת?																								
עובדא הוה בי מדרשא, ואמרו: היא מהימנא, דאם איתא דלא אפלה, נפשה בניפלי לא מחזקה.	רבי יצחק בן אלעזר:																							
האיש מצווה על פריה ורביה, אבל לא האשה	[ת"ק]																							
על שניהם הוא אומר: (בראשית א') ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו.	רבי יוחנן בן ברוקה:																							
מנא הני מילי?																								
אמר קרא: (בראשית א') ומלאו את הארץ וכבשוה, איש דרכו לכבש, ואין אשה דרכה לכבש.	רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:																							
אדרבה, וכבשוה תרתי משמע																								
וכבשה כתיב.	רב נחמן בר יצחק:																							
רב יוסף אמר, מהכא: (בראשית ל"ה) אני אל שדי פרה ורבה, ולא קאמר פרו ורבו.	רב יוסף:																							
כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:																							
חובה, שנאמר: (משלי ט') אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך.	רבי אבא:																							
מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר: (בראשית ג') אביך צוה וגו' כה תאמרו ליוסף אנא שא נא וגו'.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:																							

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר										
מימרא											
מצוה, שנאמר: (שמואל א' ט"ז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'.	רבי נתן:										סה:
גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיכרא כתיב: (בראשית י"ח) ואדוני זקן, ולבסוף כתיב: ואני זקנתי.	דבי רבי ישמעאל תנא:										סה:
רבי יוחנן בן ברוקה אומר.											סה: <
הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה	אתמר: חד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]										סה:
אין הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה.	חד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]										סה:
תסתיים, דרבי יוחנן הוא דאמר אין הלכה											סה:
דיתב ר' אבהו וקאמר משמיה דרבי יוחנן: הלכה, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו.											סה:
רבי חייא בר אבא אמר, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו.	ואיכא דאמרי:										סה:
בשלמא למאן דאמר רבי אבהו אמרה, משום כבוד בי קיסר לא אמרו ליה ולא מידי, אלא למאן דאמר, רבי חייא בר אבא אמרה, לימרו ליה: לא אמר רבי יוחנן הכי.	רב פפא:										סה:
מאי הוה עלה?											סה:
עובדא הוה קמיה דרבי יוחנן בכנישתא דקיסרי, ואמר: [רבי יוחנן] יוציא ויתן כתובה	ת"ש, דאמר ר' אחא בר חנינא אמר ר' אבהו אמר ר' אסי:										סה:
ואי ס"ד לא מפקדה, כתובה מאי עבדתה?											סה:
דלמא בבאה מחמת טענה											סה:
כי ההיא דאתאי לקמיה דר' אמי, אמרה ליה: הב לי כתובה											סה:
זיל, לא מפקדת	אמר לה: [רבי אמי]										סה:
אמרה ליה: מסיבו דילה מאי תיהוי עלה דהך אתתא?											סה:
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רבי אמי]										סה:
ההיא דאתאי לקמיה דרב נחמן											סה:
לא מפקדת	אמר לה: [רב נחמן]										סה:
אמרה ליה: לא בעיא הך אתתא חוטרא לידה ומרה לקבורה?											סה:
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רב נחמן]										סה:
יהודה וחזקיה תאומים היו, אחד נגמרה צורתו לסוף תשעה, ואחד נגמרה צורתו לתחלת שבעה											סה:
יהודית דביתהו דר' חייא הוה לה צער לידה, שנאי מנא ואתאי לקמיה דר' חייא, אמרה: אתתא מפקדא אפריה ורביה?											סה:
לא.	אמר לה: [רבי חייא]										סה:
אזלא אשתאי סמא דעקרתא, לסוף איגלאי מילתא											סה:
אמר לה: איכו ילדת לי חדא כרסא אחרייתא											סה:
יהודה וחזקיה אחי, פזי וטוי אחוותא.	דאמר מר:										סה: